

sikringsselskaber, er egnet til at vinde vor Tilslutning. De urolige Valutaforhold nødvendiggør i høj Grad, at der paa dette Omraade træffes nye Bestemmelser.

Jeg beklager imidlertid meget, at den højtærede Indenrigsminister ikke har gjort noget Forsøg paa at gøre Loven mere omfattende, eller at den højtærede Indenrigsminister i det mindste ikke har grebet Lejligheden til at give nogen Oplysning om, hvad der i Indenrigsministeriet er gjort eller er paatænkt at gøre for at indløse det Til-sagn, som afdøde Indenrigsminister Berg gav her i Tinget ved denne Sags sidste Behandling, for øvrigt i Overensstemmelse med den nuværende højtærede Indenrigsminister, der den Gang var Udvalgets Ordfører, om at tage hele Livsforsikringsagen og derunder de Sider af den, som vi havde udtalt os om i en Mindretalsbetænkning, op til nærmere Overvejelse. Der er jo Livsforsikringsformer, som slet ikke falder ind under det Tilsyn, der er iværksat ved Livsforsikringsloven. Siden vi sidst havde dette Lovforslag til Behandling, har vi i Finansudvalget, jeg tror endnu medens den højtærede Indenrigsminister var Medlem deraf, haft en Deputation fra de kgl. Skov- og Jagtbetjentes Forening, som forelagde os en af disse triste Sager, hvor Folk gennem en Forening har bidraget til, hvad de mente var en Forsikring, men er blevet grundig skuffet og har tabt deres Penge. Der er endvidere de Pensionsforanstaltninger, som visse Firmaer træffer for deres Funktionærer. Den højtærede Indenrigsminister gjorde ved Lovforslagets sidste Behandling her gældende, at det var vanskeligt at blande sig i disse Sager, fordi man maatte vogte sig for at støde den private Foretagsomhed paa dette Omraade. Jeg tror imidlertid ikke, Forsigtighedshensynet behøver at være saa stort, at man overhovedet ikke foretager sig noget. Man maa nemlig huske, at ved Hjælp af denne Pensionsordning drager man Skellet mellem Arbejdere og Funktionærer, og det er et Led i Arbejdsgivernes Politik at drage visse Arbejdere over i Funktionærstanden. Henlæggelserne til Pensionsfonden er derfor for disse Firmaer mere end en Velgørenhed. Der udfoldes vistnok for Tiden, maaske noget i Sammenhæng med de Forhandlinger, som Funktionærforeninger havde med Landstingets Udvalg, Bestræbelser fra visse Firmaers Side for at bringe disse Pensionsordninger ind paa et rationelt Grundlag. Jeg har saaledes bemærket, at vort største Skibsværft i Aar har henlagt 1 Mill. Kr. til Pensionsfonden, og da dette paa Generalforsamlingen blev kritiseret af Aktionær-

erne, der fandt, at det var for stort et Beløb at give bort til Funktionærerne, paa-beraabte Ledelsen sig netop, at denne Henlæggelse var sket for at give Pensionskassen et ordentligt forsikringsteknisk Grundlag. Der er ogsaa visse Firmaer, som er kommet ind paa at lægge deres Pensionsfonds udenfor den egentlige Balance. Men saadanne enkelte Foreteelser kan ikke tages som Norm for, hvorledes det er overalt, og det vilde være paa sin Plads, hvad der ogsaa blev anerkendt baade af den afdøde og af den nuværende Indenrigsminister, at Lovgivningen her gav almindelige Regler. Jeg husker ganske vist, at den højtærede Indenrigsminister i Debatten den Gang hævdede, at naar der blev lukket for een Mulighed for at bedrage, blev der altid aabnet for en anden, idet han gik ud fra, at Verden vilde bedrages; men jeg tror dog ikke, at den højtærede Indenrigsminister just vil lægge denne Opfattelse til Grund for Lovgivningen paa dette Omraade, og jeg tror heller ikke, at Menneskene netop paa dette Omraade ønsker at blive bedraget.

Endelig berørte jeg ogsaa den Gang Spørgsmaalet om et Monopol for Statsanstalten for Livsforsikring. Det er rigtigt, at den private Livsforsikring ved sin Agitation har bidraget meget til Fremme af Forsikringstanken, og Statsanstalten har sikkert her adskillige Undladelsessynder paa sin Samvittighed. Men Spørgsmaalet er, hvor meget Befolkningen betaler for denne Vækelse, og om ikke Agitationen er for stærk. Hvor mange Forsikringer tegnes der, som aldrig naar deres Bestemmelse, og hvor mange Penge betales der Aar ud og Aar ind til Forsikringer; som opgives efter 1, 2 eller 3 Aars Forløb? Det er ikke muligt af Selskabernes Regnskaber at se, hvad de for Restancer slettede Forsikringer beløber sig til, idet de sammenblandes med andre udløbne Forsikringer, men det vilde være meget ønskeligt, om hele Livsforsikringsagen, derunder ogsaa dette Spørgsmaal, af den højtærede Indenrigsminister blev foranlediget taget op til Undersøgelse. Vi har jo her i Landet, saa vidt mig bekendt er det en enestaaende Foreteelse, en Statsanstalt, der tegner Livsforsikringer, og som hviler i sig selv, saaledes at der ikke skal skabes noget Overskud til nogen. Denne Anstalt trænger utvivlsomt til Forbedringer, til at blive mere bevægelig, til mere at imødekomme de Krav med Hensyn til Forsikringsformer, som det moderne Liv stiller; men i Hovedsagen er det en Anstalt, der kan tegne Livsforsikring paa den billigst tænkelige Maade. Jeg mener altsaa, at der